

РЕШЕНИЕ

№ 13475

гр. София, 31.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 19.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **1795** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.112, ал.1, т.4 от Закона за здравето (ЗЗдр).
Образувано е по жалба от М. Е. Й. срещу Експертно решение (ЕР) № 92276/20.12.2023 г. на Специализиран състав по хирургични, ортопедични и сърдечно-съдови болести при Националната експертна лекарска комисия (НЕЛК) в частта му, с която на жалбоподателката е определена като дата на инвалидизиране 25.09.2020 г. Според оспорващата тази дата следвало да бъде 10.09.2020 г., когато ѝ била издадена първата епикриза след извършена образна диагностика във ВМА – МБАЛ С.. С молба от 19.06.2024 г. и в открито съдебно заседание от същата дата М. Й. заявява, че обжалва експертното решение на НЕЛК и в останалите му части, като моли съда да отмени същото изцяло. Мотивира искането си с липса на произнасяне на ТЕЛК след връщане на решението за ново произнасяне.
Ответникът - Специализиран състав по хирургични, ортопедични и сърдечно-съдови болести при Националната експертна лекарска комисия в открито съдебно заседание чрез упълномощения процесуален представител юрк. К. оспорва жалбата като неоснователна. Моли съда да я отхвърли, както и да му присъди юрисконсултско възнаграждение.
Заинтересованата страна - ТЕЛК към „СБАЛ по онкологични заболявания” ЕООД (СБАЛОЗ), представлявана в открито съдебно заседание от председателя си д-р Р. оспорва жалбата.
Заинтересованите страни - Агенцията за хората с увреждания, ТП на НОИ - С. и

РДСП – С. град не се ангажират със становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав намира жалбата в частта ѝ, с която ЕР е оспорено в частта относно определяне на дата на инвалидизиране за процесуално допустима, като подадена от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване административен акт, при наличие на правен интерес и в законоустановения 14-дневен срок (датата на съобщаване на акта е 25.01.2024 г., а датата на подаване на жалбата - 08.02.2024 г.).

В останалата част жалбата обаче е недопустима на две основания. Искане за разглеждане на необжалваната част от ЕР № 92276/20.12.2023 г., е направено от М. Й. с нарочна молба от 19.06.2024 г. и в открито съдебно заседание, проведено на същата дата. Както вече беше отбелязано за оспореното ЕР жалбоподателката е била уведомена на 25.01.2024 г. Следователно на 09.02.2024 г. ЕР в необжалваната си част е влязло в сила, с което е преклудирана и възможността в тази част решението да бъде обжалвано.

От друга страна за жалбоподателката липсва правен интерес от обжалването на ЕР № 92276/20.12.2023 г. в частта му, с която е отменено ЕР № 90761/10.05.2023 г. на ТЕЛК и преписката е върната за ново произнасяне. Това са частите от решението на ТЕЛК, с които комисията не е определила условията на труд, противопоказани за здравословното състояние на освидетелстваното лице и в частта, в която е записано, че забавянето на преосвидетелстването е станало по вина на лицето.

Видно от оспореното ЕР на НЕЛК, относно противопоказните условия на труд комисията е приела, че като първичен орган на медицинската експертиза, постановявайки 100% ТНР без чужда помощ, при лице на 44-годишна възраст, ТЕЛК не е изпълнила задължението си съгласно чл.61, ал.1, т.7 и чл.78, ал.1 от НМЕ да определи условията на труд, противопоказани за здравословното състояние на освидетелстваното лице.

Относно отбелязаното в ЕР на ТЕЛК, че причината за забавяне в преосвидетелстването е по вина на лицето, НЕЛК е приела, че обхватът на експертизата, извършвана по повод трайно намалена работоспособност, регламентиран в чл.61, ал.1 и ал.2 от НМЕ, не включва отбелязване на причината за забавяне. Посочено е, че на основание чл.56, ал.2 във вр. с чл.39, ал.1, т.2, б.,„а” от ПУОРОМЕРКМЕ задължение на ТЕЛК е служебно да покани лицето за преосвидетелстване, като тази покана следва да бъде надлежно връчена. Ето защо при липса на надлежно уведомяване за служебно призоваване не можело да се приеме отразената в ЕР на ТЕЛК забележка за меродавна.

По този начин в посочените части от обжалваното експертно решение се удовлетворява искането на М. Й. за отмяна на ЕР № 90761 от заседание № 87 от 10.05.2023 г. на ТЕЛК при „Специализирана болница за активно лечение на онкологични заболявания” ЕООД. Тоест с отмяна на решението на ТЕЛК и връщане на преписката за ново произнасяне с дадени задължителни указания е постановен акт с позитивен за жалбоподателката резултат, поради което за нея не съществува правен интерес от оспорването му.

Разгледана по същество, жалбата в допустимата ѝ за разглеждане част, е и основателна.

От фактическа страна се установява следното:

На 10.09.2020 г. М. Е. Й. е хоспитализирана в Клиника по интензивна терапия ВМА –

С. по повод силна калексия и хипотония, наличие на туморна формация в областта на дясната млечна жлеза с давност около две години. Установено е, че не е извършвана хистологична верификация, установени са КТ данни за разнокалибренни модулари мега лезии в левия бял дроб, за което е издадена епикриза ИЗ № 24182/10.09.2020 г. Диагнозата е за състояние след колапс. М. пулмонум, двустранни плеврални изливи, вторична анемия, консумативен синдром. В епикризата е записано, че след извършена биопсия е установена формация от локално авансирал карцином на дясна гърда и хистологична верификация. В резултат от проведена консултация с онколог в епикризата е записано, че пациентката е болна с карцином на дясна млечна жлеза, насочена е за преценка за противотуморно лекарствено лечение и консултация с лъчетерапевт. При консултация с пулмолог е констатирана декомпенсирана дихателна недостатъчност, двустранни плеврални изливи, авансирал карцином на дясна млечна жлеза, вторични белодробни лезии.

На 25.09.2020 г. пациентката е оперирана в УСБАЛО – [населено място], като е направена радикална десностранна мастектомия в блок с пакет увеличени лимфни възли в аксилата. Хистологичен резултат от 29.09.2020 г. е за „Инвазивен нискодиференциран дуктален карцином с диаметър 20 см...”. Изготвена е епикриза ИЗ № 9191/25.09.2020 г.

В ЕР № 90761/10.05.2023 г. на ТЕЛК е дадена следната оценка: за злокачествено новообразувание на дясната млечна жлеза, с дисеминация в левия бял дроб КТ (10.09.2020 г.) Състояние след десностранна радикална мастектомия с аксиларна лимфна дисекция (25.09.2020 г.), за трета година от оперативното лечение, без данни за рецидив – 91% ТНР. Крайната оценка е за 100% ТНР без чужда помощ, за срок от една година.

Решението на ТЕЛК е обжалвано само в частта относно датата на инвалидизиране и непроизнасянето на ТЕЛК по противоположни условия на труд, като в съответствие с чл.45, ал.1 от ПУОРОМЕРКМЕ, Специализираният състав на НЕЛК се е произнесъл само по доводите в жалбата.

Относно датата на инвалидизиране, органът е приел, че тази дата – 25.09.2020 г. е определена с ЕР на НЕЛК № 0329/04.03.2022 г. на основание чл.70, ал.4 от Наредбата за медицинската експертиза (НМЕ), като е прието, че епикриза ИЗ № 9191/25.09.2020 г. е първият медицински документ, в който са регистрирани както хистологичният резултат, верифициращ онкологичното заболяване, така и проведеното оперативно лечение. С тези съображения НЕЛК е потвърдил като дата на инвалидизиране датата 25.09.2020 г.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 от АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт на всички основания по чл.146 от АПК, съдът приема следното:

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен по смисъла на чл.103, ал.4 във вр. с чл.106 от ЗЗдр. административен орган. Спазено е изискването по чл.18, ал.3 от Правилника за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи (ПУОРОМЕРКМЕ) в специализирания състав да бъдат включени не по-малко от трима лекари, един от които е председател на състава.

Спазена е установената в чл.59 от АПК форма, доколкото ЗЗдр и чл.49 от ПУОРОМЕРКМЕ в приложимата му редакция не съдържат специални изисквания в тази насока. Издаденото експертно решение е в писмена форма и съдържа

изискуемите реквизити.

При постановяването му съдът намира, че не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да съставляват самостоятелно основание за отмяната му.

Неправилно обаче е приложен материалният закон.

Съгласно чл.70 от НМЕ, когато лицето е било във временна неработоспособност и е преминало непосредствено в инвалидност, за дата на инвалидизиране се приема денят, от който е приключила временната неработоспособност по болничните листове (ал.2). Когато лицето поради увреждането си е трудоустроено на работа с по-ниска квалификация, за дата на инвалидизиране се приема датата на преминаване на лицето на тази работа. Това обстоятелство се установява по наличната медицинска документация и документите за трудов стаж (ал.3). Когато лицето не е ползвало отпуск по болест или не е осигурено, датата на инвалидизиране се определя въз основа на медицинските документи и здравословното му състояние при освидетелстването. Когато липсва медицинска документация и здравословното състояние на лицето не дава достатъчно основание, за дата на инвалидизиране се определя датата на издаване протокола на ЛКК (ал. 4). Когато лицето работи или се намира в платен или неплатен отпуск, за дата на инвалидизиране се определя датата на освидетелстването (ал.5).

Настоящият случай попада в хипотезата на изр. първо от ал.4 на чл.70 от НМЕ, съгласно което, когато лицето не е ползвало отпуск по болест или не е осигурено, датата на инвалидизиране се определя въз основа на медицинските документи и здравословното му състояние при освидетелстването. От данните по делото се установява, че М. Й. не е работила, поради което следва като датата на инвалидизиране да се приеме датата, на която същата е диагностицирана с онкологично заболяване, а това е датата на епикриза ИЗ № 24182/10.09.2020 г. Именно в тази епикриза е установено онкологичното заболяване на жалбоподателката. Единственото изискване, което разпоредбата на чл.70, ал.4 от НМЕ поставя е датата на инвалидизиране да се определи по наличните документи. Именно епикризата от 10.09.2020 г. е първият медицински документ, който дава сведения за наличието на карцином в дясната млечна жлеза на пациентката. След направено изследване заболяването е установено от специалист-онколог и същото е посочено в епикризата. Именно при диагностициране на онкологичното заболяване във ВМА – [населено място], пациентката е насочена за лечение в специализирано лечебно заведение. Х. й резултат от СБАЛОЗ – [населено място] не е първото сведение по медицински документи за диагностициране на карцинома, а въз основа на него е извършена хистологичната верификация и съответно назначено и проведено лечението на Й..

Поради това съдът намира, че органите на медицинска експертиза неправилно са възприели, че епикризата от 25.09.2020 г. е първият медицински документ, доказващ наличието на злокачествено туморно образувание в дясната млечна жлеза. Медицинската документация по делото сочи, че към 10.09.2020 г. жалбоподателката е хоспитализирана в Клиника по интензивна терапия ВМА – С. по повод силна калексия и хипотония, като е установено наличие на туморна формация в областта на дясната млечна жлеза с давност около две години, както и данни за разнокалибрени модулари мега лезии в левия бял дроб. При консултация с онколог е установено, че пациентката е болна с карцином на дясна млечна жлеза и същата е насочена за

преценка за противотуморно лекарствено лечение и консултация с лъчетерапевт.
По изложените съображения оспореният административен акт като неправилен следва да бъде отменен, а преписката – върната за ново произнасяне при съобразяване на дадените с мотивите на настоящото съдебно решение указания по тълкуване и прилагане на закона.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на М. Е. Й. срещу Експертно решение № 92276/20.12.2023 г. на Специализиран състав по хирургични, ортопедични и сърдечно-съдови болести при Националната експертна лекарска комисия в частта му, с която не са определени условията на труд, противопоказани за здравословното състояние на освидетелстваното лице, както и в частта, в която е записано, че забавянето на преосвидетелстването е станало по вина на лицето.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело № 1795/2024 г. по описа на Административен съд – София град в посочената част.

ОТМЕНЯ по жалба на М. Е. Й. Експертно решение № 92276/20.12.2023 г. на Специализиран състав по хирургични, ортопедични и сърдечно-съдови болести при Националната експертна лекарска комисия в частта му, с която на жалбоподателката е определена като дата на инвалидизиране датата 25.09.2020 г.

ИЗПРАЩА преписката на Специализиран състав по хирургични, ортопедични и сърдечно-съдови болести при Националната експертна лекарска комисия за ново произнасяне по отношение на датата на инвалидизиране на М. Е. Й. при съобразяване на дадените с мотивите на настоящото съдебно решение указания по тълкуване и прилагане на закона.

Решението в прекратителната му част е с характер на определение и подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

В останалата част решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

Съдия: